

UPA 2019/109

30.04.2019

Peter Olsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at sikre større åbenhed i sit høringsarbejde i offentligheden. Tiltaget skal som minimum sikre, at offentligheden har adgang til retningslinjerne for høringer.

(Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit ønsker at takke forslagsstiller for dette vigtige forslag og har følgende bemærkninger:

Inuit Ataqatigiit har den helt klare opfattelse, at et selvstændigt samfund skal tage udgangspunkt i en befolkning der aktivt inddrages i landets politiske ledelse. Landets politiske ledelse skal kunne spejle sig i befolkningen og ikke mindst skal borgerne kunne spejle sig i landets politiske ledelse. Vi mener at man kun på denne måde kan skabe den kraft som samfundet har brug for.

Vi har i de forgangne år løbende debatteret vores kommende selvstændighed samt at bane vej for denne – men vi må nu begynde at debattere de værdigrundlag som skal sættes til grund for vores elskede land. Vi skal debattere hvilket styreform vi ønsker på det politiske område? Dette spørgsmål vedrører os og vores efterkommere, for den politiske ledelse udspringer af vores værdisæt. Forslagsstilleren giver os mulighed for at kunne spørge os selv om hvilke demokratiske inddragelser fra borgerne vi ønsker?

Forslagsstilleren ønsker større åbenhed omkring høringer samt at vi træffer en beslutning om, at høringsmateriale skal kunne udleveres til alle. Vi har ingen grund til at sætte os imod dette, for vi mener at borgerne, organisationerne samt andre vigtige aktører i samfundet skal inddrages i disse tilfælde.

Ligeledes udtrykker forslagsstilleren sit ønske om at der stilles tilfredsstillende procedure omkring høringer. I forbindelse med udarbejdelse af love i centraladministrationen anses administrative høringer som borgerhøringer. Derfor er høringer vigtige for den lovgivende forsamling. Derfor mener Inuit Ataqatigiit at man løbende skal vurdere de procedurer der anvendes i forbindelse med høringer.

Dem mest almindelige procedure der anvendes nu er den administrative høring. Skal vi så anse denne procedure for normen i forbindelse med vores ønske om mere åbenhed i forvaltningen? Skal vi ikke til at se på om procedurer fra centraladministrationen står i forhold til vores vidtstrakte bosætningsmønster i vores store land?

Det hænder at vi støder på kritik om de procedurer der anvendes i forbindelse med høringer, ligesom høringsparterne mener at man kun foretager høringer for høringens skyld samt at de ikke får feedback om sagens videre forløb. Dermed kan vi male centraladministrationens kommunikationsmetode sådan: Den banker på døren, og når døren åbnes og vedkommende bliver budt indenfor, får vedkommende informationer og går ud igen. Men på den anden side har centraladministrationen ingen generelle procedure for, hvordan de skal agere når nogen banker på deres dør.

I Naalakkersuisuts svar på forslagsstillersens § 37 spørgsmål, oplyses at grunden til at retningslinjer for administrative procedurer kun må ses af administrativt personale er af juridisk karakter. Dette begrundes med forskellige krav der stilles lovgivningsmæssigt på forskellige love. Som eksempler nævnes sagsbehandlingsloven, råstofloven, fiskeriloven, konkurrenceloven, miljøbeskyttelsesloven, skatteforvaltningsloven, storskalaloven samt lov om planlægning og arealanvendelse. Inuit Ataqatigiit finder det beklageligt at stive administrative procedurer gør at retningslinjer for borgerinddragelse ikke kan offentliggøres. Hvad gavner det at man siger at man vil inddrage borgerne, mens man ingen retningslinjer har om hvordan man inddrager dem.

Vi er enige med forslagsstilleren i hans udmelding om at vi bør vurdere, hvorledes vi sikrer, at borgerne informeres på baggrund af frie, forudgående og informerede samtykke inden vedtagelse og implementering af lovgivningsmæssige eller administrative foranstaltninger, der evt. berører dem. I år har vi haft selvstyre i ti år. Tiden er moden til at vi genvurderer vores politiske procedurer. Inuit Ataqatigiit har en hel klar mening; vi mener at et selvstyrende land som arbejder for selvstændighed, skal gå i takt med sine borgere, hvilket er det vigtigste som landets politiske ledelse at være opmærksomme på. For at opnå at borgernes vedblivende følelse medejerskab af landets ledelse, må vi som forældre, bedste forældre samt familiemedlemmer samt ikke mindst som folkevalgte vise at vi at vi anser dette som en pligt. Deri ligger en sikring af et stærkt demokrati.

Med disse bemærkninger indstiller vi forslaget til vedtagelse.